

se nahaja „sv. Janez s križem in jagnjetom“, kar se večkrat vidi na svetih podobicah.

Murillo je dosegel vrhunec umetniškega delovanja s tem, da je soglasno združil istino z vzvišenimi, nadzemskimi vzori. Njegove osebe so prave človeške osebe, toda ne živé kot ljudje, ampak so povzdignjene v nebeško veličanstvo. To je mogel Murillo doseči le s tem, da je imel resnično in globoko pobožnost. Večkrat je naslikal zamaknjene svetnike, in v obče trdé, da ni nihče zamaknjenosti zadel in izrazil bolje kakor naš umetnik. Znana je njegova slika: „Zamaknjenje svetega Frančiška“. Ko bi ne bil slikal nobene druge slike, ta bi pričala dovolj o njegovi umnosti in pobožnosti. Slika kaže Izveličarja, visečega na križu; hrepeneč ga objema sveti Frančišek, Kristus pa ga k sebi pritiska z desnico. Taka misel se je mogla predočiti le možu, ki je Kristusa ljubil nad vse.

Malokateri umetnik ima to srečo, da ga hvalijo in slavé tako soglasno, kakor Murilla. Če gledajo na njegove lepe in natančne obrise, na resnične in vendar tako čudovite barve, na prozorno in vendar mehko ozračje: vse občudujejo, vse imenujejo mojstersko.

Mirno je potekalo Murillovo življenje; a bilo je življenje delavno, delavno za božjo čast in lepoto hiše božje. A čutil je naposled, da se mu bliža konec življenja, zato se je tudi nanj pripravljaj. V svoji župnijski cerkvi je večkrat po celo uro presedel in preklečal pred oltarjem s podobo snemanja s križa. Čakal je, kakor je rekel, da Izveličar stegne proti njemu

svoje roke in ga objame. Umrl je 3. malega travna l. 1682.

Murillo je izmed najbolj znanih velikih slikarjev. Njegove slike radi posnemajo in porabljajo. (Primeri n. pr. našo sliko tu-le spodaj in

Murillo: Brezmadežno spočetje Matere Božje.

Šubičevu na str. 147 „Dom in Svet“-a l. 1892.) Poučno bi bilo, ko bi mogli vsaj nekaj slik opisati in razložiti natančneje, kakor bi bilo tudi koristno za razvoj naše umetnosti, ko bi tudi naši slikarji delali in napredovali v onem duhu, ki ga oznanjajo dela velikega Španca Murilla.